

Scena 1

Korytarz w szpitalu

Katia siedzi w korytarzu. Wchodzi Kaja, 12 lat, z książką w ręku, siada obok niej i zatapia się w lekturze.

KAJA Mamo... mogę cię o coś zapytać?

KATIA Oczywiście, kochanie.

KAJA Zobaczymy się jeszcze z Anną?

KATIA Z Anną. Nie, kochanie, nie zobaczymy się z nią.

KAJA Dlaczego?

KATIA Dlatego że jest głupia.

KAJA Bardzo ją lubiłam...

KATIA No cóż, nie ty decydujesz o moich dziewczynach. Poza tym to trudne, poprzeczka jest bardzo wysoko: mam przy sobie dziewczynkę najbardziej niesamowitą na świecie, więc siłą rzeczy, w porównaniu... Dobrze, porozmawiamy o twoim świadectwie?

KAJA Jak chcesz. *(zamyka książkę)* Wiem, że z matką jest nie najlepiej, ale to dlatego, że... *(Katia bierze ją w ramiona i mocno ściska)* ... Trochę boli.

KATIA Jestem z ciebie taka dumna. Taka dumna. Będziesz mogła robić w życiu, co tylko zechcesz. Te trzy dziewczyny nadal ci dokuczają? Zobacysz, nie będzie im tak do śmiechu, kiedy zostaniesz ministrami...

Scena 2

U Roberta

ROBERT przyjmuje Kaję u siebie w domu. Dziewczynka trzyma plecak.

ROBERT Czuł się jak u siebie w domu.

KAJA Strasznie tu brudno?

ROBERT Tak. Moja sprzątaczką tchórzliwie ode mnie odeszła.

KAJA Dlaczego?

ROBERT Ponura historia niezapłaconej pensji. Wiesz, czasem ludzie skupiają się na nic nie znaczących szczegółach...

KAJA Tu jest pełno kurzu.

ROBERT No, jest...

KAJA Jest też.....

ROBERT Tak, nie odmawiaj sobie, opisz wszystko, co zobaczysz: jest kontakt, jest stół, jest kartka... jest odkurzacz.. o, umiesz używać odkurzacza?

KAJA W domu robi to mama.

ROBERT Przy mnie nauczysz się mnóstwa rzeczy.

Kaja wyrzuca zawartość plecaka na kanapę: to około dziesięciu książek. Dziewczynka bierze jedną i zaczyna czytać.

ROBERT Co to jest?

KAJA Moje książki.

ROBERT Twoje książki?

KAJA Tak.

Robert podchodzi i bierze jedną z książek.

ROBERT "Krytyka czystego rozumu"? Nie wygłupiaj się, chyba tego nie czytasz?

KAJA Uważasz, że to niedobre?

ROBERT Nie o to chodzi, to jest filozofia, a ty masz dziesięć lat,

KAJA Dwanaście.

ROBERT Na jedno wychodzi. Ja w twoim wieku pakowałem sobie ołówki do nosa. A ty czytasz Kanta?

KAJA To nie jest zbyt łatwa lektura.

ROBERT Co ty powiesz? A poza tym, co tam jeszcze masz? Kodeks karny? Podręcznik do fizyki kwantowej?

KAJA Mam głównie powieści.

ROBERT Tak?

KAJA Tak. Bardzo je lubię.

ROBERT Wymień swoich trzech ulubionych autorów.

KAJA *(bez namysłu)* Umberto Eco, Stefan Zweig, Marquez.

ROBERT *(pod wrażeniem)* Aha. Wymień trzech innych autorów, ale kobiety.

KAJA *(bez namysłu)* Agatha Christie, Charlotte Brontë, Rowling, ale Harry Potter – to oczywiste, więc Margaret Mitchell.

ROBERT Zaczynasz mnie przerażać, ale ok... Wymień trzech pisarzy rosyjskich.

KAJA Tołstoj, Nabokov i Dostojewski.

ROBERT Z tym że, jak wiesz, Nabokov pisał po angielsku.

KAJA Puszkina, Gorki, Sołżenicyn. Czytałam też twoje książki.

ROBERT *(wraca)* Słucham?

KAJA Czytałam. Mama ma w domu wszystkie.

ROBERT *(nie może w to uwierzyć)* Czytałaś moje powieści? *(Kaja się uśmiecha)* A dlaczego nie jestem na liście swoich ulubionych pisarzy?

KAJA Bo jesteś moim wujkiem, to się nie liczy.

Robert patrzy na nią, zafascynowany tym nowym stworzeniem.

ROBERT Chcesz coś zjeść?

KAJA Mogłabym? Dlaczego przestałeś pisać?

ROBERT *(z kuchni)* Co mówisz?

KAJA Dlaczego przestałeś pisać?

ROBERT Ach. To skomplikowane. Trudno mi się... skoncentrować.

KAJA Z powodu alkoholu?

ROBERT Nie. Alkohol to lekarstwo.

KAJA Lekarstwo na co?

Robert waha się, czy powiedzieć. Kaja słucha uważnie.

ROBERT Wiesz, że parę lat temu miałem... wypadek?

KAJA Tak. Mama mi mówiła.

ROBERT Wyszedłem z niego z krwakiem, o tutaj *(wskazuje na swoje czoło)*

KAJA Nie możesz tego zoperować?

ROBERT To jest skomplikowane. Może i mógłbym...

KAJA Bo wiesz, chciałabym jeszcze przeczytać jakąś twoją książkę.

Robert wraca z kanapkami, które Kaja ze smakiem pochłania.

ROBERT A ty, piszesz coś?

KAJA *(z pełnymi ustami)* Czasem, w pamiętniku.

ROBERT Piszesz pamiętnik? *(Kaja kiwa głową)* Ja też pisałem kiedyś pamiętnik.

KAJA *(z pełnymi ustami)* Mama mi mówiła.

ROBERT Naprawdę? *(Kaja potakuje)* Widzę, że dużo o mnie rozmawiałyście.

KAJA *(z pełnymi ustami)* Powiedziała mi, że byłeś jedynym mężczyzną, którego kochała.

ROBERT No... A ona jedyną kobietą, która mnie nigdy nie porzuciła. Mogę przeczytać twój pamiętnik?

KAJA *(nagle robi się bardzo poważna)* Nie.

ROBERT No wiesz...

KAJA Nikomu nie wolno go czytać.

ROBERT Ale... ja jestem przecież twoim wujkiem.

KAJA Nie.

ROBERT Nikomu go nie pokażę.

KAJA *(bardzo poważnie)* Nie.